

Sakk-matt a baloldali ellenzéknek

2021 július 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A népszavazásra feltett kérdésekre adandó nem válaszok dönt? többségben vannak.

A múlt vasárnap berobbantott Pegasus-üggyel kapcsolatban az „elnyomott és börtönbe vetett” baloldali sajtómunkások nagyon csúnyán elszámolták magukat. Eleve visszas egy olyan országban azt látni, ahol állítólag

minimum félévente megszűnik a sajtószabadság, ahol gyakorlatilag teljesen megszűnt a baloldali média, hogy „megszűnésük és betiltásuk” ellenére milyen elképesztő erők képesek megmozgatni, hogy az úgynevezett függetlenobjektív sajtó hány cikkben támadhatta a kormányt.

Az a Telex, amely lényegében egy éve siratja magát meg a „tényalapú” újságírást, csak hétfő reggel huszonöt írást szentelt a témának, de nem maradt le a 444.hu sem, ők tizenkilenc anyaggal mutatták a helyes utat, de a HVG is huszonegy dolgozóval járult hozzá a szent ügy nyilvánosságban tartásához. Ami, mármint ezek a döbbenetes számok, már eleve abszurdnak hathatnak az egyszerű választók számára, hiszen ha nincs sem baloldali sajtó, sem sajtószabadság, akkor mégis mik ezek az írások és ezek a hírportálok, ahol az úgynevezett megfigyelési ügyről ilyen lelkesen beszámoltak?

De ami ennél is sokkal fontosabb, az az, hogy a kozmopolitaként, európai polgárként élők és viselkedő balliberális propagandisták nem vették számításba: a magyar ember olyan, hogy egyszerűen felfordul a gyomra az árulóktól, a hazaárulóktól. A magyarok nem bírják a Gerébekeket, megvetik azokat, akik – legyen bármilyen fontos az ügy is – külső vagy külföldi segítséget vesznek igénybe céljaik eléréséhez. És nemcsak a magyar, de valószínűleg ilyen a kelet-közép-európai néplélek is, tehát hasonló. Sőt ha tippelnem kellene, azt mondanám, hogy Vlagyimir Putyin sem azért Oroszország elnöke még, mert hibátlan lenne, hanem mert az orosz nép is látja, hogy a Nyugat és az Egyesült Államok micsoda energiákat mozgósít azért, hogy megbuktassa.

A haza iránti hűség és szeretet pedig olyan mélyen gyökerezik bennünk, történelmünk során annyiszor láttuk, hogy a megalkuvók milyen alattomos módon árulták el a hazájukat a hódítóknak, hogy azonnal elkezd viszketni a magyar ember tenyere, amikor azt olvassa, hogy német, francia és angol „újságírók” titkosszolgálati eszközöket használva fogtak össze azért, hogy megbuktassák a demokratikus úton megválasztott magyar kormányt. Ismert, hogy tizenhét szerkesztőség összehangolt munkájának eredménye állt a sajtótámadás háttérében. Amelyről mindössze egy, az amerikai demokratákkal gyanúsán jó viszonyt ápoló Direkt36 volt (elméletileg) magyar.

Az is kiderült, hogy Soros György pénze is felfedezhető az akció mögött. A baloldali sajtó által mindössze csupa szív, filantróp világjobbítóknak leírt spekuláns az Amnesty Internationalt közvetve olyan fejlett technikai eszközökkel látta el, amelyeket bármelyik titkosszolgálat megirigyelhetne. Az akció valószínűleg a külföldi, titkosszolgálati szálakat sejtető részletek miatt annyira besült, hogy péntek reggel, amikor ezt a publicisztikát írom, már csak három cikkel lehet találkozni a Telexen a témával összefüggésben. (Zárójelben jegyzem meg: a Momentum is a saját politikai sírját ássa meg azzal, hogy a magyarok térdre kényszerítéséről fantáziál a holland Mark Rutte pártalapítványától és a német liberálisoktól fogadott el pénzt. Jogszerűen tették? Persze hogy úgy, nem törvénytelen külföldi pénzeket költeni-használni... De hogy ez tetszik-e a magyaroknak? Semmiképpen sem. Ebben teljesen biztos vagyok.)

De vissza a Telex és a Direkt36 nászából született megfigyelési ügryhöz!

A srácoknak a fentebb részletezett okok miatt az elmúlt évek legnagyobb médiabuktáját sikerült összehozniuk, ilyen csúfos kudarcra már tényleg régen nem lehetett példát látni. Isten ments, hogy túlzásokba essek, de nem tartom kizártnak, hogy a külföldi szakszolgálatok segítségét feltételező besült támadást egyszer még tanítani fogják az újságíró-iskolákban. Mint elrettentő példát. Természetesen. Az ember már-már megsajnálja őket. Na jó, azért most se essünk túlzásokba.

Orbán Viktor kedden öt kérdésben hirdetett népszavazási kezdeményezést, amelyek mindegyike a gyerekek védelméről szólt. Hónapok, pontosabban a törvény megszavazása, június 23-a óta vívja ezt a harcot a jobboldal a balliberálisokkal. Gyakorlatilag minden a Meseország mindenkié című, hatalmas botrányt kiváltó könyvvel kezdődött. Ez az úgynevezett érzékenyítő kiadvány volt a mérhetetlenül erőszakos genderlobbi kezdőlövése, majd a mostani brüsszeli hisztéria és zsarolás következményeként jutottunk el a tervezett népszavazásig. Rém egyszerűen pedig a vita tárgya: a konzervatívok szerint a szexuális felvilágosítás joga kizárólag a szülőké, a balliberálisok viszont egészen másképp vélekednek a dologról. Szerintük a szülők helyett a Soros úrbíráskodását élvező NGO-knak kellene végezni az effajta tevékenységeket.

A balliberálisoknak azzal sincs bajuk, ha az LMBTQ-szervezetek transzvesztitái óvodásoknak meséket olvasnak fel vagy különböző érzékenyítő előadásokat tartanak. Sőt azt szorgalmazzák, hogy minél több oktatási intézményben kezdődjön el a gyerekek LMBTQ-propagandával való (át)nevelése. Teljes mellszélességgel beleálltak ebbe az eleve vesztesnek ígérkező harcba, a politikusaitól és a mindig készséges cselédsajtójuktól azóta mást sem hallunk, mint hogy mégis mi baja is lehetne egy négyéves gyereknek attól, ha transzneműkről vagy a nemváltoztatás fontosságáról hall egy foglalkozáson. A legprimitívebb egybites érvelést sem riadnak vissza: úgy beszélnek, hogy ettől senki nem fog a saját neméhez vonzódni vagy nemet változtatni, mindössze elfogadóbb és

toleránsabb lesz.

Most tekintsünk talán el attól, hogy a dolog ennél sokkal bonyolultabb – az ilyen leegyszerűsítés gyakorlatilag lenullázza a témát –, és beszéljünk inkább arról, hogy Nyugat-Európában vagy Amerikában, ahol az ilyen eladások már a mindennapok részét képezik, bizonyítottan megnövekedett a magukat valamilyen szexuális kisebbséghez soroló kiskorúak száma, és – mindegyik meglepetés! – a nemváltoztató mértéken gondolkozókkal is pontosan ugyanez lett a helyzet. Lehet persze fordulatokban bővelkedő izgalmas meséket szólni arról, hogy a két dolog között semmilyen összefüggés nincs, csak ugye nem érdemes.

Tudják ezt a választók is: elsősorban támogatást élveznek a népszavazásra feltett kérdésekre adandó nem válaszok. Politikai oldaltól és pártszimpátiától függetlenül. Az ellenzék nagy része felett meg is próbálta elengedni a dolgot, pedig Gyuri bácsi sajtója naponta minimum öt cikkben harcol-harcolt az LMBTQ-lobbisták tér- és óvodafoglalásáért. Csütörtökön például Karácsony Gergely az ATV-ben járt, ahol a többi vendéghez képest rekordhosszan beszélhetett, azonban egy árva mondatot sem mert pazarolni az elmúlt hónapok legfontosabb témájára. A népszavazásra. Sőt ha valaki rápillant az oldalára, azt láthatja, hogy a baloldal legesélyesebb miniszterelnök-jelöltje hetek óta egy fia posztot sem szentel a pedofilelles törvénynek!

Ami érthető, hiszen bár a haladó sajtó úgy tesz, mintha a törvény bevezetésével a világ legnagyobb jogtiprása valósult volna meg, a társadalom körében nagyjából kilencvenszázalékos támogatottságú a gyerekek védelmére szóló új jogszabály. A nagyvároson kívülre csak a legritkább esetben kimerészkedő, sokszor gyermektelen liberálisok egyszerre nem értik, hogy Magyarországon a gyerek szent, az LMBTQ-lobbi beengedése az óvodákba és az iskolákba pedig olyan vörös vonal, aminek az átlépését még a saját szavazóik többsége sem nézi el.

Apáti Bence - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

